

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΟΥ JAQUES CONSTANT

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Δέν πρόκειται νά γράψω εδῶ κανένα διήγημα φανταστικό. Θά σᾶς ἀφηγηθῶ ἕνα πραγματικό ἔπεισόδιο πού συνέβη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἡ οἰκογένεια Ναντέ, πατέρας, μητέρα καὶ γιοῦς, παρεθέρize στήν Τρουβίλλ.

Ὁ γιοῦς Κυπριανὸς εἶχε δώσει ἐξετάσεις γὰ τὸ δίπλωμά του καί, γιὰ ἕκτη φορά, εἶχε ἀποτύχει. Ἡ ἀποτυχία του ἐκείνη εἶχε κάνει ἕξο φρονῶν τοὺς γονεῖς του. Ἐν τούτοις ὁ Κυπριανός, παρ' ὅλη τὴ στενοχώρια τῶν γονέων του, ἦταν εὐχαριστημένος γιὰ τοὺς κολυμβητικούς ἀγῶνες τῆς Πανεπιστημιακῆς Ναυτικῆς. Ὁ μῦθος εἶχε ἔρθει πρῶτος. Καί ἦταν ἀκόμη περισσότερο εὐχαριστημένος πού ἔμεναν στήν Τρουβίλλ, γιὰτί ἐκεῖ μποροῦσε νά βρισκεται ὅλη τὴν ἡμέρα στὴ θάλασσα; καί ἐξασκήται συνεχῶς στὸ ἀγαπημένο του σπόρ. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἔξαφνα, εἶχε διανύσει κολυμβώντας ἕνα διάστημα τεσσάρων χιλιομέτρων καὶ ἡμέρα πάλι βρισκόταν μέσ' στὴν θάλασσα μὲ τὴν ἀπόφασι νά διπλασιάσῃ τὴν ἐπίδοσι ἐκείνη.

Κ' ἐνῶ ἐκείνος κολυμβοῦσε πέρα στ' ἀνοιχτά, οἱ γονεῖς του καθόντουσαν ἡσυχά-ἡσυχά κάτω ἀπ' τὴν κίτρινη τέτα τους, στήν ἀκριβαλιά. Ὁ πατέρας του διάβαζε κάποιον ἐπιστημονικὸ βιβλίον καὶ ἡ μητέρα του μὲ τὸ μαγιὰ τοῦ μπάνιου ἔκανε ἡλιοθεραπεία.

Ξαφνικά, σέ μιὰ στιγμή, ἡ κυρία Ναντέ ἀνασηκώθηκε καὶ ἄρχισε νὰ κινεῖται εδῶ καί ἐκεῖ, ψάχνοντας νά ἰδῇ τὸν γιοῦ της ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους λουόμενους. Δέν τὸν εἶλεπε πουθενά.

Ἦρσε τότε ἀπ' τὰ γόνατα τοῦ συζύγου της, τὸ ναυτικὸ τηλεσκόπιό του κα' ἄρχισε νὰ κινεῖται μ' αὐτὸ ὅλη τὴν ἔκτασι τῆς θαλάσσης, ὥσπου εἶδε ἐπὶ τέλους πέρα, μακριά, ἕνα ἀνθρώπινο κεφάλι νὰ προβάλλῃ μέσ' ἀπ' τὰ κύματα.

— Ἄ, ὠμοίωμένως αὐτὸ τὸ παιδί βάλθηκε νὰ μᾶς τρελλάνῃ ἀπὸ ἀγῶνιά! Κόττα νὰ ἰδῆς πού βρισκεται, εἶπε, δίνοντας στὸν ἄνδρα της τὸ τηλεσκόπιό.

Καὶ ἄρχισε νὰ στριφογυρῆζῃ εδῶ καί ἐκεῖ ἀνήσυχ.

Ἡ καψμένη ἡ κυρία Ναντέ! Θά τρελλανιόταν ἀπὸ ἀγῶνιά, ἀν ἤξερε ἐκείνη σέ πόσο κρίσιμη θέση βρισκόταν ὁ γιοῦς της.

Γιὰτί ὁ Κυπριανός, ὅταν ἔφθασε πειὰ σ' ἕνα ὠρισμένο σημεῖο, ἔνοιωσε ὅλα τὰ μέλη του νὰ μουνιάζουσι ἀπὸ τὴν κούρασι. Ἡ καρδιά του ἄρχισε νὰ χτυπᾷ ἀκανόνιστα. Γύριος καὶ κινεῖται πρὸς τὴν ἀκριβαλιά καί ἕνας ἴλιγγος ἀνάμικτος μὲ τρόπο τὸν κατέλαβε ὅταν εἶδε τὴν ἀπόστασι πού εἶχε διανύσει: περίπου τέσσερα χιλιομέτρα.

— Θέσ μου, ψιθύρισε, πὸς θά μπορέσω νὰ διανύσω πάλι τὴν ἀπόστασι αὐτὴ καί νὰ γυρίσω πίσω στὴν ἀκριβαλιά. Ὁ, δέν θά τὸ κατορθώσω ποτέ.

Ἐρριές ἕνα ἀνήσυχο βλέμμα γύρω του. Τότε ἀντίκρισε τὴν πανύψηλη, γιγάντια αἰλουέτια ἐνὸς ὑπερκαεναίου πού ἦταν σταματημένη, χωρίς ν' ἀγκυροβολήσῃ, ἐκεῖ κοντά. Λίγο πρὸ πέρα εἶδε ἕνα ρημουλκὸ καὶ πλῆθ ἄλοχων πρὸς τὸ ὑπερκαεναίο. Ἦταν τὸ ρημουλκὸ πού μετέφερε στὸ ὑπερκαεναίο τοὺς πλιότους πού θά ὀδηγοῦσαν τὸ θαλάσσιο γίγαντα ὡς τὴν Χάρβη, γιὰ ν' ἀποπύγῃ τοὺς ὑφάλους.

Ἀποκαμωμένος ἀπ' τὴν κούρασι ὁ Κυπριανὸς ἄρχισε νὰ φωνάζει καὶ νὰ κινεῖ τὰ μέκτατα πρὸς τὸ ρημουλκὸ, πού μὲν τὸν εἶδε, ἔλοθοδρόμησε κα' ἐπλησίασε πρὸς τὸ μέρος του. Ἐπειτα ἀπὸ λίγα λεπτά τῆς ὄρας ἀνέβηκε μὲ ἀνακούφιαι στὸ κατάστρωμα τοῦ ρημουλκοῦ, πού ἔπλεε τώρα πρὸς τὸ ὑπερκαεναίο τὴν «Ὀυγγάρι».

Τὸ κατάστρωμα τοῦ ὑπερκαεναίου ἦταν γεμάτο ἀπὸ ἐπιβάτας, ἀμερικανούς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ ὅποιοι ἀκούγαν μὲ προσοχή τις ἐξηγήσεις τῶν ναυτοφρόνων καὶ μὲ χιλιὰς τους περιεργάζονταν τις λουτροπόλεις πού ἦταν παρατεταγμένες μπροστά τους, τὸ Καμπόυγκ, τὴν Τρουβίλλ, τὴν Ντοβίλ καὶ τὸ Οὐφλέε, καί πέρα καὶ δεξιά τὸ τεράστιο λιμάνι τῆς Χάρβης.

Μόνον μιὰ ἀπ' τις τοξειδιώτιδες, ἡ πρὸ ἀξιοσημείωτη, εἶλεπε τὴν ὄρα ἐκείνη ἀπ' τὸ κατάστρωμα, ἡ μὲς Ἄνναμπελ Τούμπαν. Κλεισμένη μαζὺ μὲ τὴν δασκάλα της τῆς μὲς Ντάνιελς, μέσα στὴν πολυτελὴ χαμπίνα της κινεῖται ἀρημονετὴ τὴν θάλασσα, μέσ' ἀπ' τὸ ἀνοιχτὸ παραθυράκι της. Στὸ πρόσκοπὸ τῆς ἦταν ἔσφαριμένη μιὰ ἐκφρασις ξειραφικῆς νευροκίτητος καὶ ἀνησυχίας.

Σέ μιὰ στιγμή στράφηκε πρὸς τὴν ὑπερὺψηλὴ γουβερνάντα της, πού καθισμένη ἀπέναντί της κἀνιζε ἕνα ταχυάρο μὲ χρυσοῦ ἐπιστόμο.

— Νομίζετε, μὲς Ντάνιελς, δεῖ δέν ὑπάρχει κανένας τρόπος νὰ καταργηθῶν τὴ τελευταίους θελήσεις αὐτοῦ τοῦ γέρο τρελλοῦ; — Ὄου! Σὲ καὶ! Ντροπὴ! μὲς. Μὴν ξεχνᾶτε δεῖ ὁ Πατρις Τούμπαν ἦταν ἀδελφὸς τοῦ πατέρα σας, δεῖ σας ἀγαποῦσε σάν παιδί του καὶ δεῖ πεθαίνοντας σας ἄφησε ὅλη τὴν περιουσία του. — Ναί, ἀλλὰ ὑπὸ ποίους ὄρους!..

Ἡ γουβερνάντα ἐστερεώσε ἑξάνω στὴν χονδρὴ τῆς μύτης τὰ τεράστια ματογυάλια της καὶ ἄρχισε νὰ διαβάζῃ γιὰ ἕκατοστὴ φορά τὸ ραδιογράφημα πού εἶχε πάρει τὸ πρωτὶ ἡ μὲς Ἄνναμπελ,

ἀπ' τὸν πληρεξούσι δικηγόρο καὶ διαχειριστὴ τῆς περιουσίας της πού ἔμενε στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο.

Ὁ Πατρις Τούμπαν εἶχε πεθάνει ξαφνικά στις 10 Ἰουλίου καὶ στὴν διαθήκη του ὤριξε γενικὴ κληρονομία τῆς τεραστίας περιουσίας του τὴν ἀνηψιά του Ἄνναμπελ, ὡς τὸν δρόμ' νὰ παντρευθῇ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τὸν θάνατό του, δηλαδὴ τὸ πολὺ μέχρι τῆς 25 Ἰουλίου τὸ βράδυ.

Ἦταν ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς προθεσμίας.

— Ἄν εἶχαμε μάθει, τοῦλάχιστον, τὸν θάνατό του προτοῦ φύγουμε ἀπὸ τὴν Νέα Ἰόρκη...

— Καί εἶδῶ τὸ σφάλμα εἶνε δικὸ σας πὸν φύγατε ἔτσι ξαφνικά μὲ αὐτοκίνητο καὶ ἐπιβιβασθήκατε στὸ ὑπερκαεναίο χωρίς νὰ εἰδοποιήστε γι' αὐτὸ τὸν θειο σας. Καί πάλι καλά πού ἐγὼ, παρὰ τὴν ἀπαγόρευσι σας, τηλεγράφησα τὴν διεθνοῦσι μας εἰς διαχειριστὴ σας.

— Μὰ δέν μποροῦσα νὰ φαντασθῶ δεῖ ὁ θειος μου, πού στεκόταν τόσο καλά στὴν ὑγεία του, θά πάθαινε ἔτσι ξαφνικά ἀπὸ ἀποπληξία.

— Στάθηκε λίγο σκεπτικὴ καὶ ἔπειτα ἐξηκούθησι :

— Ἄν τὸ εἶχαμε μάθει προτοῦ φύγουμε ἀπ' τὴ Νέα Ἰόρκη...

— Ἐξου, θά εἶχατε παντρευθῆ τὸν Ρέτσαρντ.

— Καί βέβαια. Εἶνε κομψός, εὐθύμος, διασκεδαστικός, εἶνε πρῶτης τάξεως χορευτὴς καὶ σπορτζμάν...

— Τώρα ὅμως εἶνε ἀργά γι' αὐτόν.

— Βέβαια... Ἡ Νέα Ἰόρκη ἀπ'χε χιλιάδες μιλία ἀπὸ εἶδῶ.

— Καί ἂν δέν παντρευθῶ ὡς τὸ βράδυ στις δέκα...

— Ἐξου, ἔξου, μὲς, δέκομε ξερά ἡ νέα. Μὴ μοῦ τὸ θυμίζετε...

Ἄν δέν παντρευθῶ ὡς τὸ βράδυ στις δέκα θά χάσω ὅλη τὴν κληρονομία τοῦ θείου μου. Βρῆστε μου λοιπὸν ἕνα γαμβρό...

— Δέν εἶνε καί τόσο δύσκολο... Ἐπάνω στὸ ὑπερκαεναίο βρισκονται τόσο νέοι καθὼς πρέπει... Καί ὅλοι, μὲ ὅλοι τους εἶς; τριγυρίζουν μὲ τὴση ἐπιμονή.

Βέβαια... πρὸ πάντων ἀπ' τὴν ὄρα ποῦθα τὸ ραδιογράφημα... αὐτοῦ ὁ ἀσυμμετρίτης τοῦ πλοίου θά τὸ εἶπε σέ ὅλους.

— Τόσο τὸ καλύτερο... Μὲ αὐτὸ σᾶ; διευκολύνει νὰ βρῆτε τὸν γαμβρό... Διαλέξτε λοιπὸν.

— Δέν μοῦ ἄρσκει κανένας ἀπ' αὐτούς. Εἶνε ὅλοι τους νερόθραστοι...

— Τότε...

Ἄλλὰ ἡ γουβερνάντα ἀντέληψθη δεῖ ἡ μαθητριά της δέν τὴν πρόσεχε καθόλου. Κόττασε μὲ προσοχή τὴν ἕνα ἀπ' τὰ παραθυράκι. Ἐσκυψε νὰ ἰδῇ κα' αὐτὴ καί εἶδε τὴ σκηνὴ τῆς διασώσεως τοῦ Κυπριανοῦ Ναντέ.

Ἄν, γιὰ κινεῖται τὸν αὐτὸν ἐκεῖ τὸν κολυμβητὴ, μὲς Ντάνιελς φώναζε, ἡ νέα. Δέν μοιάζει τοῦ Ρέτσαρντ.

— Ναί, βέβαια, λιγάκι...

Ἡ μὲς Ντάνιελς σηκώθηκε, βγήκ' ἔξω βιαστικά καὶ ἔτρεξε στὴν γέφυρα τοῦ πλοίαρχου.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγο, ὅταν τὸ ρημουλκὸ πλησίασε στὸ ὑπερκαεναίο καὶ οἱ πλοῖοι ἀνέβησαν ἑπάνω, ἕνας ναύτης πλησίασε τὸν κολυμβητὴ καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ περάσῃ στὸ γραφεῖο τοῦ πλοίαρχου. Ὁ νέος φώρεσε ἕνα ἀδιάρβροχο πού τοῦ ἔδωσε ὁ ναύτης καὶ τὸν ἀκολούθησε.

— Μιλᾶτε ἀγγλικά; τὸν ρώτησε ὁ πλοίαρχος μόλις μπῆκε ὁ νέος στὸ γραφεῖο του.

— Περιφάνεια, ἀποκρίθηκε ἐκείνος. Γιὰτί;

— Πὸς ὀνομάζεσθε;

— Κυπριανὸς Ναντέ, φοιτητῆς τῆς Νομικῆς.

— Εἶσθε ἀνύπανδρος;

— Φυσικά.

— Πολὺ καλά, εἶπε ὁ πλοίαρχος.

Καί κέροντας ὕψος ἐπίσμου, ἐπρόσθεσε.

— Σᾶς παρουσιάσῃ τὴν μὲς Ἄνναμπελ Τούμπαν, ἡ ὁποία... σας κάνει τὴν τιμὴ νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρα σας. Κληρονομεῖ δέκα ἑκατομμύρια δολάρια ὑπὸ τὸν ὄρο νὰ παντρευθῆ ὡς τὸ βράδυ στις δέκα. Ἐλπίζω δεῖ δέν θ' ἀρνηθῆτε νὰ τῆς προσφέρετε τὴν μικρὴ αὐτὴ ὑπηρεσία.

— Μὰ οἱ γονεῖς μου;

— Ἐὰν στείλωμε τὴν ἀτζάκατο τοῦ πλοίου νὰ τοὺς φέρῃ ἀμέσως, λοιπὸν δέξεσθε;

— Γιὰς! ἀποκρίθηκε ὁ νέος καὶ ἔδωσε τὸ φιλίμα τῶν ἄρραβῶνων στὴν ἀπροσδόκητη νύμφη του.

Τὸ ἴδιο βράδυ ἔγινε ὁ γάμος, παρισταμένον καὶ τῶν γονέων τοῦ Κυπριανοῦ, οἱ ὅποιοι τὸν εὐλογοῦσαν τώρα γιὰτι παραμύθισε τὰ μαθημάτα του καὶ ἐξηκώσθη στὸ κολυμβί, χάρις σὸ ὅποιο εἶχε βρῆ τὸς ἠσαυρούς τῆς θαλάσσης.

